

τὸν ἐπιφανῆ ζωγράφον βαρῶνον von Fröhlich. Ἐπὶ διε-
 τίαν περιῆλθε τὴν Ἰταλίαν, ἥδη δὲ ὑπὸ τὴν σκιάν αὐ-
 τόχρημα τῆς Ἀκροπόλεως, ἐπῆξε τὸ ἐργαστήριόν του,
 ἀποτυπώνει μὲ τὴν ἰσχυρὰν δύναμιν τῶν χρωμάτων τὴν
 θαυμασίαν Ἑλληνικὴν φύσιν.

Ὁ κ. Fröhlich εἶνε νεοεχρίτης. Τὰ ἔργα του ἔχουν
 πολλὴν αἰσθητικὴν χρωματισμοῦ. Εἶνε ρεαλιστής, χρω-
 ρὶς καμμίαν ἐπιτήδευσιν. Δίδει εὐθὺς τὴν ἐντύπωσιν
 τοῦ εἰκονιζομένου, συμβολίζων εἰς ὀλίγας γραμμὰς ὁ-
 λόκληρον κόσμον ἰδεῶν. Εἰργάσθη εἰς πολλὰ περιοδικὰ,
 ἔχει δὲ σπανίαν εἰδικότητα εἰς τὰ διακοσμικὰ ζωγρα-
 φικὰ ἔργα. Συμβολιστής, ἔχει ἀντίληψιν τῆς τέχνης,
 εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἐννοεῖ νὰ θυσίῃ τὴν ἰδέαν, ἣν
 ἐκφράζει διὰ γραμμῶν ἀπλῶν, ἀλλὰ δυνατῶν. Ἡ «Πι-
 νακοθήκη» παρουσιάζει τρία τῆς εἰδικῆς ταύτης ἐργα-
 σίας του δείγματα, ἅτινα εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ τῇ πα-
 ραχωρήσῃ ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης. Ἡ «Θλίψις» καὶ
 τὸ «Φθινόπωρον» ἔχουν ὅλην τὴν παραστατικὴν δύναμιν
 τῆς ἀληθείας, καὶ εἶνε γραφικὴ ἡ βινιέτα τῆς 10ης σε-
 λίδος, τοῦ ἰδίου καλλιτέχνου.

★

Ἀπὸ τίνος ἡ χαλκογραφία καὶ ἡ λιθογραφία τοι-
 αύτην ἔλαβον ἐν Βελγίῳ ἐπίδοσιν, ὥστε ἀλλεπάλληλοι
 διοργανοῦνται ἐκθέσεις χαρακτηριστικῆς εἰς τὰ κυριώτερα
 τῆς καλλιτεχνίας κέντρα καὶ ἰδίᾳ ἐν Διέγγῃ.

Ἡ τελευταία ἐκθεσις ἤνοιξε τὸν παρελθόντα μῆνα.
 Ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἄξια εἶνε τὰ ἐκτιθέμενα ἔργα τῶν
 Jean Duvinier (1687—1761), Bertholet-Flémalle
 (1614—1675), G. καὶ M. Hostin, G. Demeuse, De-
 marleau τοῦ νεωτέρου, J. Delcour, Jehothe, τῆς
 Ἰταλικῆς Σχολῆς ὠραιοῦνται λιθογραφίαι, τοῦ H. Go-
 din, L. Coelers, G. De Laireesse.

Μία ἐνδιαφερωτάτη σειρὰ σχεδιασμάτων διὰ μολν-
 βδίδος καὶ δι' αἰματίου λίδου τοῦ Léonard Desfrance,
 ἐπίσης σχεδιάσματα καλλιτέχνου, οὗτινος ἀγροῦται τὸ
 ὄνομα, ἀλλὰ μαθητεύσαντος, ὥς ἐκ τῶν ἔργων του
 εἰκάζεται, ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπιστάτῳ τὸν θαυμασμόν τοῦ ἐ-
 πισκέπου, τρεῖς μεγάλα καὶ ὠραῖα λιθογραφίαι τοῦ
 Gilles Demarleau, τέσσαρα ἰχθυογραφήματα τῆς Σχο-
 λῆς τῆς Διέγγης, ἔργα τοῦ A. De Witte, τοῦ ἀνακαινι-
 στοῦ τῶν eau-forte ἐν Διέγγῃ, ἔργα τοῦ Longueuil, de
 Launay, N. Dupris, R. Gaillard (Γαλλ. σχολῆς), τοῦ
 De Laireesse, τοῦ Fassin καὶ ἄλλων.

★

Εἰς τὸ ἰεῦχος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ Γαλλικοῦ περι-
 οδικοῦ Beffroi ὁ κ. Ph. Lebegue δημοσιεύει μετὰ-
 φρασιν δύο ποιημάτων τοῦ κ. Στεφ. Μαρτζώκη «Ἀ-
 νοιξίς» καὶ «Εἰς τὴν νύκτα».

★

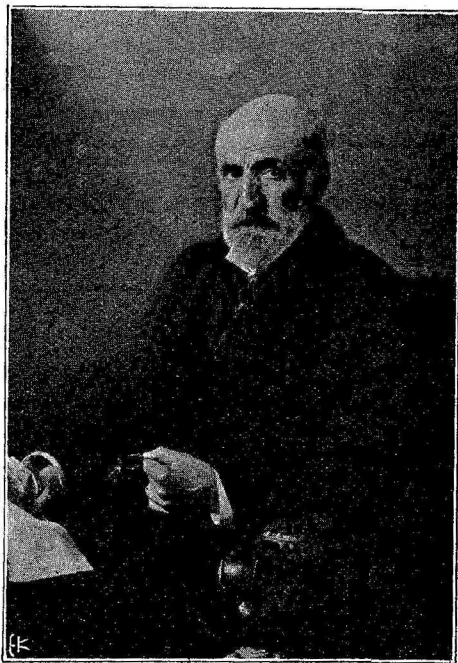
Εἰς τὸν διακεκριμένον κριτικὸν τῆς νεοελληνικῆς φι-
 λολογίας κ. Φιλέαν Δεμπέγκ ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς
 σταυρὸς τοῦ Σωτήρος διὰ τὸν φιλελληνισμόν αὐτοῦ. Εἰς
 τὸν συμπαθὲ φίλον ἀποστέλλομεν ἐγκάρδια συγχαρητή-
 ρια διὰ τὴν τιμὴν ἥτις τῷ ἀπενεμήθη καὶ ἥς ἦτο τόσον
 ἄξιος.

★

Ἡ Ἑταιρεία τῶν πολιτικῶν Μηχανικῶν τῆς Πειρου-
 πόλεως διοργανοῦ ἐκθεσιν διεθνῇ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῶν
 πόλεων, ἥτις θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ τῆς 9ης Μαΐου μέχρι
 τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1909.

★

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἀρχαῖος καθηγητὴς Νικό-
 λαος Κοντόπουλος, λόγιος ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώ-
 σεως, θίξας ὅλους τοὺς κλάδους τῆς φιλολογίας. Συν-
 ἔγραψε διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα πλειστάκις ἐβραβεύ-
 θησαν, λεξικά, μεθόδους Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς, μετα-
 φράσεις ἐμμέτρους ἀρχαίων δραματικῶν συγγραφέων,
 ποιήσεις, ὧν τινες εὐρίσκει τις εἰς τὰς ἐκδομένους ἀνθο-

Νικόλαος Κοντόπουλος

λογίας, περιοδικὰ, ἐφημερίδας. Ἀπὸ νεαρῶς ἡλι-
 κίας μετέβη εἰς τὰ κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ, ἐνθα ἐξεπε-
 δεύθη πρῶτον εἰς Παρισίους καὶ κατόπιν εἰς Λονδίον.
 Ἐπανελθὼν εἰς Γαλλίαν διωρίσθη καθηγητὴς τῶν Ἑλ-
 ληνικῶν εἰς τὸ ἐν Κομπιέννῃ δημοσίον γυμνάσιον. Εἶτα
 μετέβη εἰς Σμύρνην καὶ τέλος εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλ-
 λάδα, ὅπου διήνυσεν τὸ ἐπιλοιπον τοῦ βίου του.

Καίπερ ὄγων τὸ 85ον ἔτος τῆς ἡλικίας του μόλις πρὸ
 ἐξαστίας ἀπεσύρθη τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Ἀκάματος
 μέχρι τῆς τελευταίας του ἡμέρας δὲν ἄφησε τὴν γρα-
 φίδα διατηρῶν τὴν μνήμην ἀπέραντον. Ὁ Νικόλαος
 Κοντόπουλος εἶχε τιμηθῇ καὶ διὰ παρασῆμον. Ἀφίνει
 υἱὸν ἀντάξιον, τὸν ζωγράφον κ. Βύρωνα Κοντόπουλον.

★

Τὸ Βελγικὸν μουσεῖον Carnavalet καὶ ἡ ἐθνικὴ
 Βελγικὴ Βιβλιοθήκη ἔλαβον ἐκ κληροδοτήματος τοῦ
 ὀνομαστοῦ συλλογέως Henri Duval, τὸ μὲν πρῶτον, τὸ
 πρωτότυπον ἐξ ὁπτιῆς γῆς ἐκμαγεῖον τοῦ ἐφλίπου ἀν-
 δριάντος τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', ὅστις εἶχε στηθῇ ἐν τῇ Πλα-
 τεῖᾳ τῆς Βανδώμου, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε κατασχερᾶν κατὰ
 τὴν ἐπανάστασιν. Τὸ ἐκμαγεῖον εἶνε ἔργον τοῦ Girarden.
 Ἡ δὲ Βιβλιοθήκη ἐπλουτίσθη διὰ μιᾶς μοναδικῆς
 estampe, θαυμασίου δοκιμίου τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου
 τῆς Assise, τοῦ Callot.

★

Εἰς Hodgenville τῆς Πολιτείας Kentucky, γενέθλιον
 πόλιν τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτικῶν Λίγκολν, ἐτέθη
 ὑπὸ τοῦ Ρῶσβελτ, ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μνημείου Λίγκολν.
 Ὁ λίθος ἐτέθη πλησιέστατα τῆς ξυλίνης καλύβης, εἰς
 τὴν ὅποιαν πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἐγεννήθη ὁ Λίγκολν. Τὸ
 μνημεῖον θὰ εἶνε ἀπλοῦν, ἀλλὰ κλασσικοῦ ρυθμοῦ. Θὰ
 κατασκευασθῇ δὲ ἐκ γρανίτου.

★

Ὁ διαπρεπὴς γερμανὸς ἱμπρεσιονιστής Félix Bor-
 chardt διωργάνωσεν ἐν Παριίοις ἐκθεσιν ἐνδιαφερω-
 τήτην ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς καλλιτεχνῶν Γερμα-
 νῶν. Ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων θαυμάζονται αἱ δυναταὶ θα-
 λασσογραφίαι τοῦ Winnen, ἐκφραστικαὶ προσωπογρα-